

γεροντόβραχος

— 15 —

γεροντοκασσούκλα

Ψηλὰ ἃς τὸ γεροντόβραχο κι ἀπόζερβα ἃς τοὺς τζάρκους ποῦ ναι δυὸ βρύσες γάργαρες μὲ κρούσταλλα νερὰ (τζάρκους=ποιμνιοστάσια) Σ.Ματσούκ., ἔνθ' ἀν. 'Η λ. ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιρουντόβραχον Στερελλ. ('Αράχ. Γαλαξ. Καλοσκοπ.)

γεροντοβρώσι

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. βρῶσις, κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ γένους.

Γεροντομοίρι 1a, δ βλ.

γεροντογάιδαρος ὁ, ἀμάρτ. γεροδογάιδαρος Κρήτ. ('Αχεντρ. Νεάπ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεροδογάιδαρος 'Ιος γιρουντογάιδαρον ἐνιαχ. βιρ. ίδιωμ. 'εροδοάιδαρος Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γάιδαρος. 'Ο τύπ. γεροντογάιδαρος καὶ εἰς Φορτουν. (IV, 72-73).

1) Κυριολ., ὁ γηρασμένος ὄνος ἔνθ' ἀν.: 'Εδιάρκε λοιπὸν κ' ἥπηρεν ἔνα 'εροδοάιδαρο ἀπὸ τὸ Χρουσομιχάλη 'Απύρανθ. 2) Μεταφ. ἐπὶ γέροντος ἐρωτοτροποῦντος πρὸς κοράσια Νεάπ.: "Ε τὸ γεροδογάιδαρο καὶ κοπελολογῆ ἀκόμη!

γεροντογαμπρόδες

ὁ ἀμάρτ. γεροδόγαμπρος Κύθηρ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γαμπρός.

'Ο νυμφεύμενος εἰς μεγάλην ἡλικίαν. Συνών. γερογαμπρός.

γεροντόγαττος ὁ, ἀμάρτ. γεροδόγαττος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γάττος.
Γάττος μεγάλης ἡλικίας ἔνθ' ἀν.: Τί τόνε θέεις τὸ γεροδόγαττο καὶ τόνε ποτίζεις γάλα; "Αφησό τονε νὰ φορήσῃ.

γεροντόγερος

ὁ, Πελοπν. (Μεγαλόπ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γέρος.

Σκωπτικῶς, ὁ γέρων τοῦ ὅποιου οἱ τρόποι ἢ τὸ ἥθος δὲν ἀρμόζουν εἰς τὴν ἡλικίαν του: Μοῦ εἶναι ἔνας γεροντόγερος!

γεροντόγιδα ἡ, ἐνιαχ. γεροδόγιδα Πελοπν. (Κίτ. Μαζαίκ. Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γίδα.
Γηραιά αἵξ ἔνθ' ἀν.: 'Απὸ γεροδόγιδα ἡταν τὸ κρέας καὶ δὲν ἔβραζε Κίτ. Μάν.

γεροντογιδες

ὁ, Λέσβ. ('Ερεσσ. κ.α.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γιδές.
'Ατομον μεγάλης ἡλικίας ἀνύπανθρων. Συνων. γεροντοκόπελο, γεροντοκόρος, γεροντολεύτερος, γεροντονιός, γεροντόπαιδο, γεροντοπαλλήκαρο 1.

γεροντόγρια ἡ, ἀμάρτ. γεροδόγρια Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεροδόγρα Κρήτ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γριά.
Σκωπτικῶς, γυνὴ γηραλέα ἔνθ' ἀν.: 'Ετώρα ἃς τὰ γέρατα ἐπαρρεύηκε κ' ἐκείνη ἡ γεροδόγρια Κίτ. Μάν.

γεροντογυναικόπαιδα τά, Πελοπν. (Βαυβακ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γέροντες καὶ γυναικόπαιδα κατὰ πατακτικὴν σύνθεσιν. Πβ. Γ.Χατζιδ., MNE 2, 162.

Γέροντες μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων.

γεροντοδείχνω

Κρήτ. (Νεάπ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. δείχνω.

'Έχω ἐμφάνισιν γέροντος. Συνών. γεροντοφέρω.

γεροντοδιάβολος

ὁ, Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.)

γεροδοδιάβολος Κέως γεροδοδιάλος Κέρκ. (Σιναρᾶδ.) Κρήτ.

('Άγιος Βασίλ. Ρέθυμν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. διάβολος.

'Ο διάβολος ὁ ὑπερέχων εἰς ἡλικίαν τῶν ὑπολοίπων διαβόλων ἔνθ' ἀν.: 'Ετσαρκάλεψα ὅλα τὰ κασσετιὰ καὶ δὲν τὸ βρῆκα! Ποῦ ἃς τὸ γεροδοδιάλο Τό βαλες; Σιναρᾶδ. Χάει ἃς τὸ γεροντοδιάβολο! Κυνουρ. Οἱ ἐφτὰ γεροδοδιάβόλοι νὰ κάτσουνε μέσα σου Κέως. Γεροδοδιάλος νὰ σὲ πάρῃ καὶ νὰ σὲ σηκώσῃ Ρέθυμν. || Ἄσμ.

Κι ὕστε νὰ βρῶ τὰ μάσκουλα, νὰ δώσω ἃς τὸ σοκάκι, πάρε, γεροδοδιάλο, δέ τζ' ἔφαγα ἃς τὴ φάχη

"Άγιος Βασίλ.

γεροντοελιὰ

ἡ, ἀμάρτ. γεροδολιὰ Κρήτ. γεροδολαὶ

Δ.Κρήτ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ἐλιὰ < ἐλαιαί.

'Ελαιά γηραιά ἔνθ' ἀν.: Πήγανε νὰ κόψῃς κάβοσους κλώνους ἀπὸ τὴ γεροδολιά, νὰ τσί βάλωμε ἃς τὴ φωθιὰ Κρήτ.

γεροντοέρωτας

ὁ, σύνηθ. 'εροδοέρωτας Νάξ. ('Απύρανθ.)

ρεροδόζουνα Νάξ. (Φιλώτ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ζούλα.

Αἵξ μεγάλης ἡλικίας ἔνθ' ἀν.: "Ησφαξα μιὰ 'εροδόζουλα ποὺ δὲ γολλοῦσε τὸ κρέας τση ἃς τὸ δοῖχο 'Απύρανθ. Δὲν ἐπαίροντε, καμένοι, μιὰ 'υχιάν ἀρνί, μόνο πήρετε τὴ 'εροδόζουλα! (μιὰ 'υχιάν = δλίγον) αὐτόθ.

γεροντόζουλο

τό, ἀμάρτ. γροδόζουλο Κρήτ. ('Αχεντρ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ζούλο, παρὰ τὸ ζούλα.

Αἵξ ἡ πρόβατον μεγάλης ἡλικίας: Μωρέ, βγάλε μου κ' ἔνα δῶρο νὰ γιραδίζη! Σαφὶ γροδόζουλα θὰ μοῦ φορτώσῃς; (νὰ γιραδίζη=νὰ εἶναι ἀκμαῖον σαφὶ=έντελῶς).

γεροντόκασσα

ἡ, ἀμάρτ. 'εροδόκασσα Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κάσσα.

Κιβώτιον, κάσσα μεγάλης χωρητικότητος.

γεροντοκασσάρα

ἡ, ἀμάρτ. 'εροδοκασσάρα Νάξ.

('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κασσάρα.

Γεροντόκασσα, δ βλ.

γεροντοκασσούκλα

ἡ, ἀμάρτ. 'εροδοκασσούκλα Νάξ.

('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κασσούκλα.

Γεροντόκασσα, δ βλ.

γεροντόκαψα

ἡ, ἀμάρτ. γεροδόκαψα Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κάψα.

